

Sherlockiana

MED DIGTLEISTER FRA

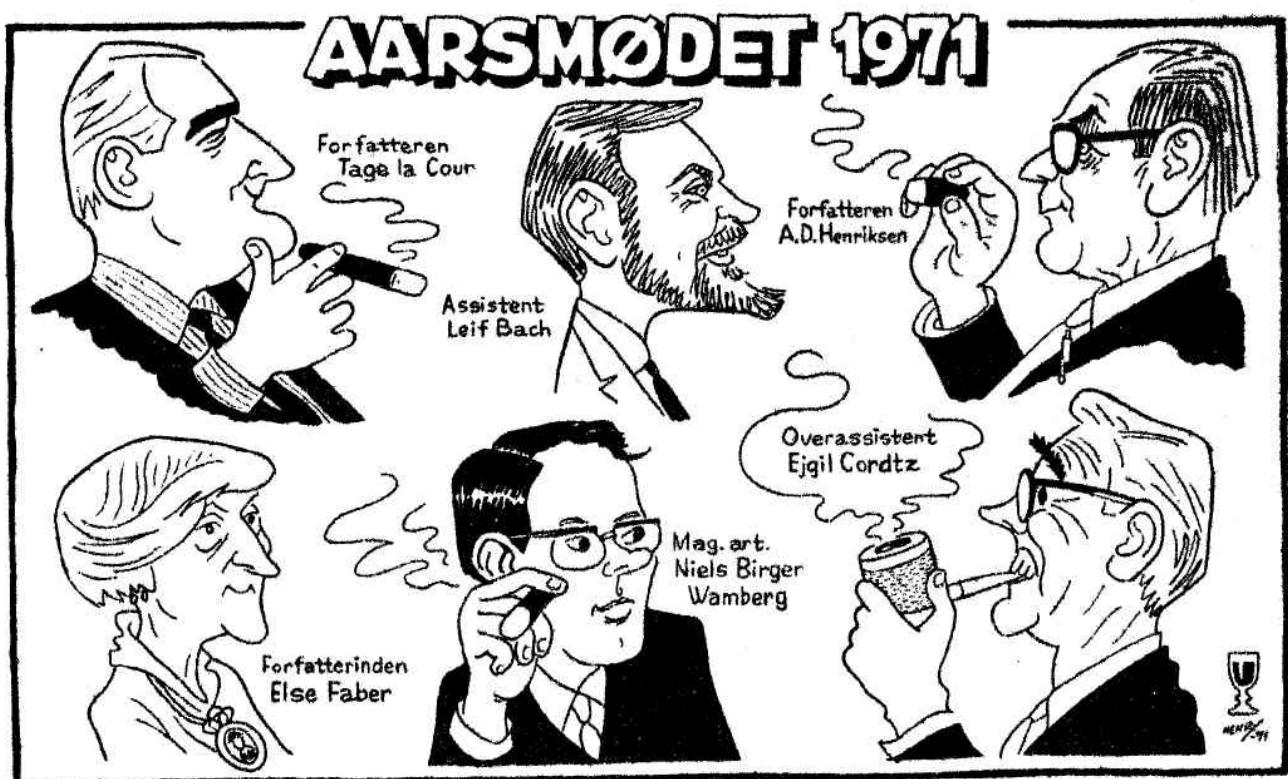
SHERLOCK HOLMES KLUBBEN I DANMARK THE DANISH BAKER STREET IRREGULARS

Klubben: Ronnekrogen 1. 2880 Bagsværd. (01) 98 10 15
Redaktion: Vesterbro 60. 9000 Aalborg. (08) 12 39 13

"I hear of Sherlock everywhere!"

Nr. 1, 1971 . 16. årgang

Ansvaret havende:
Klubbens Vicepræsident,
Tegneren Henry Lauritsen

Det var Synd for de Medlemmer, der var forhindrede i at deltage i Aarsmødet i Frederiksberg Raadhuskælder, for de gik Glip af et fint Møde med en brillant Stemning. Præsidenten, A. D. Henriksen, indledte Mødet, bød Velkommen, og navnlig til de nye Medlemmer, der var mødt op, og fortalte, at han nu havde trukket sig tilbage som Redaktør af SHERLOCKIANA - man kunne have tilføjet: Og som han med stor Energi og Dygtighed har ledet gennem femten Aar.

Klubbens nye Åresmedlem, mag. art. Niels Birger Wamberg, præsenterede et blændende Stykke Research Arbejde, som serveredes med Verve og Vid, og bl. a. paaviste Wamberg, hvorledes Holmes Gang paa Gang animerede Watson til at berette om deres fælles Bedrifter, og hvor lykkelig Holmes var for enhver Form for Publicity. Foredraget, som var langt men føltes kort, gav Anledning til nogen Diskussion med Indlæg fra blandt andre Tage la Cour, A. D. Henriksen og Cand. Ing. Svend B. Weidner.

Aftenens Dirigent, Læge Erik Drewsen, udbragte de fire conaniske Skaaler (der kom flere), og Skatmesteren, Ejgil Cordtz, lød næsten optimistisk, da han fremlagde Regnskabet. Der var Genvalg til Bestyrelsen. Turistchef Poul Erik Jensen kritiserede TV's Sherlock Holmes-Serie, en Kritik, der fik Filslutning; og Redaktør Niels Jørgen Haagerup efterlyste en Undersøgelse af Brother Mycroft's Indflydelse

paa engelsk Udenrigspolitik og fik at vide, at Emnet specielt maatte egne sig for - Niels Jørgen Haagerup. - Under det fælles Smørrebrødsbord gik Snakken livligt, og Mødet hævedes først, da Tjenerne begyndte at blive utaalmodige.

PS. Man skulle have forsvarget, at man hos Medlemmerne vilde træffe endnu flere ukendte, prægtige Skægtyper. Men de var der!

IS HOLMES WATSON?

Det velanskrevne, seriøse engelske Lægeblad "The Lancet" kan være næsten endnu mere løssluppen, naar det gælder Behandlingen af Kollegaen Dr. Watson, end noget andet Tidsskrift. I 1969 forelagde Dr. P. Brain i Bladet sin Teori om, under hvilke Omstændigheder Watson var blevet saaret af den berømte Jezail Kugle i den ulyksalige Træfning ved Maiwand, en Teori, der var temmelig udelikat - De véd, hvor lige-fremme Læger kan være - hvorfor vi undlader at gengive den her i det mere ærværdige SHARLOCKIANA. - I Nummeret for 19. December 1970 finder man en næsten endnu mere barok Artikel af Mr. Drummond Rennie med Titlen "Is Holmes Watson?" fra hvilken vi tillader os at gen-give Begyndelsen:

BRAIN¹ in an article that has been criticised on historical, anatomical, and ethical grounds drew attention to the medical importance of the war wounds suffered by Dr. J. H. Watson. It is now known that Brain's theories are incorrect, Watson's three wounds being inflicted by a single Jezail bullet that traversed buttock, shoulder, chandelier, and tendo Achillis (in that order) during a complicated embrace with a Nuristani merchant's athletic wife. ("With your natural advantages, Watson, every lady is your helper and accomplice",² which statement convincingly disproves the traditional assumption that Watson was a woman, possibly the Earl of Essex.)

That discredited author¹ does, however, support my view that in their partnership Watson was the dominant personality, Holmes his often bungling assistant. An unperspicuous medical world has been misled by Watson's self-deprecating remarks ("I am here to be used, Holmes") whilst being curiously reluctant to see how effectively Watson could disguise his own exceptionally brilliant mind, or indeed any evidences of cerebral function whatsoever, merely by adopting the cloak of a G.P. This might seem an unnecessary and even drastic device were it not for Watson's need to protect himself. What better method to deceive his enemies and safeguard his life than to set Holmes up as their presumed scourge? When it is realised that the dummy of Holmes was put in the Baker Street window to protect Watson, this manoeuvre regains its true context as yet another example of the Ochs box, or

Strauss noose (a mezzo-soprano disguised as Count Octavian dressed as Mariandl³).

Unasked questions about the pair would fill a book, as yet, fortunately, unwritten. They include the question of why Holmes, as well as the dog, did not bark in the night, and, more importantly, whether Holmes existed outside the fertile imagination of that erratic genius, Watson. If that were true, it would be unnecessary to postulate that in his manipulations of his strong-arm man caretaker Holmes, Watson was doing anything more than shifting his Doppelganging gears.

That they were two people has, until now, been quite literally unquestioned. The hypothesis that they are one certainly involves certain textual (and, for some, theological) difficulties. (Who recorded the Hoffmann Barcarolle for Count Negretto Sylvius?⁴; who, in fact, was hit by the bullet from Killer Evans, and who ripped whose trousers to find out⁵?) Nevertheless the hypothesis is attractive, especially since it receives support by such transparent devices as Watson pretending to understudy Holmes at the time of the affair of the two Coptic patriarchs.⁶ It demands to be tested

REFERENCES

1. Brain, P. *Lancet*, 1969, ii, 1354.
2. Doyle, A. C. *The Adventure of the Retired Colourman*.
3. Doyle, A. C. *The Illustration Client*.
4. von Hofmannsthal, H. *Der Rosenkavalier*, 1910.
5. Doyle, A. C. *The Mazarin Stone*.
6. Doyle, A. C. *The Three Garridebs*.

Efter endnu flere fantastiske Antydninger og Teorier slutter Mr. Rennie sin Artikel med følgende beroligende Konklusion: "Watson er ikke Holmes, og begge lever endnu."

Sherlock Holmes Klubben

Nye medlemmer fra 1. januar 1971:
Forfatterinden Else Faber
Forfatteren Tage la Cour (genoptaget)

Nyt øresmedlem: Nils Nørberg - to gange norsk quiz-vinder i emnet Sherlock Holmes, ordinært medlem siden 1. januar 1968 - som med sine nyoversættelser af Sherlock Holmes til norsk nu er i gang med at bringe Norge på lige med de øvrige skandinaviske lande.

Sherlock Holmes' privatliv

af Billy Wilder

COLOR PANAVISION United Artists

Det er klogt og sikkert velovervejet, at Sir Arthur Conan Doyles arvinger har akcepteret, at den som forfatter ukendte

Billy Wilder har produceret denne film efter sit eget fantasifulde manuskript og haft helt frie hænder til opgaven. Den har ikke meget med Holmes' "privatliv" at gøre, og hvis ikke deerstalker'en og piben var bibrækket som kendetegn for Holmes, ville valget af Robert Stephens til denne rolle rent umiddelbart være uforståeligt. Alle, ikke blot Sherlockianere, vil savne det personlige serpræg, vi kender fra hans illustratører og de skuespillere, der i filmen og på scenen har levendegjort Holmes - og som er blevet hans image.

Men forfatteren og filminstruktøren Billy Wilder har, som ved de tidlige af ham skabte film, nok vidst, hvad han har tilsigtet hermed. Hans hensigt har været at afromantisere Holmes og vise ham som et menneske, for hvem de ydre attituder er uden betydning, og det har han, såvel hvad indhold som udførelse angår, næst med denne film. Fra drengearene har han elsket Sherlock Holmes historierne, og den sunde humor, som præger filmen fra først til sidst, er ikke parodierende for Holmes og Watson, men i høj grad medvirkende til dens succes. For succes er det, uanset, at Sherlock og Mycroft ikke ligner de hidtil kendte gengivelser af dem - og selv om det her er sidstnævnte, der udredrer trådene i den spionhistorie, filmen efterhånden udvikler sig til at være.

Filmen begynder med den russiske ballets gæsteoptræden i London i 1887. Divaen vil give Holmes en egte stradivarius, hvis han vil blive hendes barns fader, men han afslår ved at foregive, at han ikke kan undvære sit samliv med Watson, hvilket hurtigt rygtes blandt de med denne dansende kreds af balletdamer. De erstattes én for én med mænd - til forundring for Watson, der ligesom de agerende (sikkert også mange af filmens tilskuere!) misforstår situationen og har svært ved at forsones sig med Holmes' udsagn, der jo var dennes eneste chance for at redde sig.

I filmens anden del, hvor man oplever tilsynekomsten af Loch Ness uhyret, viser den skønne Gabrielle Valadon, hvis forsvundne mand Sherlock efter hendes indtrængende anmodning søger at finde, sig at være den tyske mesterespion Ilse von Hoffmannsthal. Dette opklarer Mycroft overfor Sherlock, da hendes hjælpere, forklædt som trappistmunk, søger at stjæle den undervandsbåd, som er den nyeste raffinerede engelske opfindelse, men som dronning Victoria finder alt for djævelsk - udtrykt med de berømte ord: "We are not amused!"

Men det er man, når man har set denne film, som Sir Arthur Conan Doyle sikkert ikke ville have betenklig sig på at legge navn og renommé til.

P. S. Den engelske presse har været meget anerkendende, og i "The Observer" betragtes filmen som en af de 10 bedste i 1970. I "Punch", hvorfra vi gengiver filmens tre hovedpersoner (ved 221 B), påpeges, at den russiske ballet ikke var i London i 1887, og at man ikke hørte om uhyret i Loch Ness før 1933. Der sluttet: "- but this doesn't matter. The important things are right: The characters, the atmosphere".

A.D.H.

UNUSUAL TYPES

UNUSUAL PIPES

UNUSUAL SHAPES

IN THE MOST
UNUSUAL
PIPE-SHOP
IN THE WORLD

PIPE

DAN

13 VESTERGADE

COPENHAGEN

DON'T PASS BY —

WHEN YOU PASS BY

FRA FORLAG

TRETEN TINSOLDATER og andre Historier om Amatøropdagere og Privat-detectiver. Redigeret af Tage la Cour. 272 S. Kr. 36,50. Lademann. Nitten Historier af Forfattere med klassisk Ry er her samlet, overdaadigt illustreret, forsynet med smaa Forfatterportrætter og publiceret i stort Format og med moderne lay-out. Læserne møder R. Austin Freeman's Dr. Thorndyke i "Den blaa Paillet," Jacques Futrelle's Van Dusen i "Problemet i Celle 13," Rex Stout's Nero Wolfe i "Indgang til Døden" og Ellery Queen i "Et tosset Teselskab" for at nævne det allerbedste, men man møder ogsaa Martin Hewitt, Perry Mason, Poirot, Wimsey, Albert Campion, Iris Duluth, John J. Malone osv. Hvad mere kan man ønske sig? Sapper's Bulldog Drummond-Historie om de tretten Tinsoldater, der har givet Bogen sin Titel, er overraskende god. - Hvis Tage la Cour kan holde den Standard denne Bog og den tidligere udsendte, "Kisten," har anslaaet i kommende Bind, bliver det en meget fin Serie, som ingen Yndere af den gode Kriminalhistorie maa lade gaa fra sig. - Sherlock Holmes har endnu ikke vist sig, men man behøver næppe være nervøs. Han vil komme!

Bo Lundin: Salongsbödlarna. 207 S. 18 sv. Kr. Bo Cavefors Bokförlag (Eoc Serien.) - Forfatteren, der skriver om Kriminallitteratur i Göteborgs-Tidningen og hører til Sveriges førende Ekspertes paa Emnet, har her skrevet om en Række Detectiver - Holmes, Maigret, Poirot, Wimsey, Wolfe osv. - om Negrenes Placering indenfor Underholdningslitteraturen, om Tegneserier og Forno. Bo Lundin er en skarp-sindig Jagttager, og da han er ret politisk engageret, lægger han ikke Skjul paa, at f. Eks. Walt Disney-Figuren Joakim von And (der er Milliardær og mit forbillede) kan vurderes som styg amerikansk Propaganda, og ber kniber det lidt med at følge ham. Men Bogen er meget læseværdig, gennemillustreret og forsynet med gode Registre.

Stieg Trenter: Mord i Badet. Kr. 8,75. Spektrums Pocketbøger. Fortæller, Mesterfotografen Harry Friberg, forstaar ikke meget af, hvad der foregaar, men til alt Held er den lille lapsede Kriminalchef, Vesper Johnson, Mand for at udredde Handlingsforløbet i den spegede Mordsag. Ind imellem spiser og drikker man godt, Kvinderne er alle skønne, og man hører om Sturebadet, om en Mand, der samler paa Paraplyer, om en Væg, der skifter Udseende paa mystisk Vis, og først og fremmest om Stockholm. Stieg Trenter var altid læseværdig, og denne Bog ligger over Gennemsnittet.

Edgar Wallace:
Ragusabrodrene og Manden fra Marokko fra Spektrum har Fantasi og et voldsomt Tempo, men de hører nok til Forfatterens Venstrehaands Arbejder.

Ellery Queen Kriminalmagasin Nr. 16. Et fint Nummer med Robert McNear's "Tragedie uden Taarer" og Cornell Woolrich's "- for Resten af Livet" som Perlerne. Woolrich's Historie er temmelig diabolisk, men han var en stor og original Kunstner.

Fås i Brugsen
og i ANVA:

Fremstillet af
lys virginia
og latakia

51 gram

Kr. 7,50